

ARNHEMSE SCOURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal weks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is 1/3 in de drie maanden.

WOENSDAG 6 OCTOBER.

De prijs der Advertentiën is per regel, vijf regels, f 1.00, en voor elken regel boven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND.

Petersburg, 25 sept. De ongelukkige luchtstrijger *Ledet*, die den 11den dezer bij hevigen wind opsteeg en snel uit het gezicht verdween, is, nog niet teruggekeerd; drie dagen geleden heeft men ballon, en gondel, deels zonder parachute, in het meer Ladoga gevonden; van *Ledet* zelden heeft men niets vernomen.

PRUISSEN.

Berlijn, 4 oct. Naar men verneemt zijn de drie Polen, die uit dat gedeelte der gevangenis, hetwelk voor krankzinnigen is ingerigt, ontvlugt waren, na de hoofdstad rondgewandeld te hebben, zich zelve weder aan de gevangenis komen aangaren.

ENGLAND.

Londen, 2 oct. Bij het bestuur der posten is thans een streng onderzoek aangehangig, om den dader te ontdekken der ontbrekking van de posten, die tijdens het verblijf der koningin in Scotland aan H. M. werden gerigt, maar noch de plaats hooft bestemming bereikt hebben.

— De prins van Capua, welke op dit oogenblik met zijne gemalin, miss *Penelope Smith*, te Malta zijn verblijf houdt, bevindt zich in zeer moeilijke financiële omstandigheden.

Den 23sten september werden zijne meubelen en huisraad in beslag genomen, op het verzoek van een handelshuis aldaar, waarbij de Siciliaansche consul schijnt geïnteresseerd te zijn. De bezemten welke met de in-beslag-neming belast waren, hebben niet zonder verwondering de armoede opgemerkt, waarin de prins en prinses verkeerd. Zij bezaten slechts een tafelservies van Russisch zilver en de waarde hiervan bedroeg niet al hun huisraad nog geen £ 50.

Het gedrag van den consul wordt algemeen afgekeurd. De prins heeft de deurwaarders ontvangen in de kleeding van eenen generaal in Napelsche dienst. »De reden dat ik aldus gekleed ben, mijne heeren,» zeide hij, »is daarin gelegen, dat ik de beleediging nog meer wil doen uitkomen door eenen Siciliaanschen consul aan den broeder van zijnen vorst gedaan.»

SPANJE.

Madrid, 27 sept. De kolonel *Gutierrez*, oud adjudant van den generaal *Espartaco*, en een brief van den ex-regent van de koningin mededeelende, is in een bijzonder gehoor bij H. E. ontvangen. De bode van den ex-regent heeft tot H. M. eene rede gerigt, waarin hij veel sprak van de rechtschapenheid des generaa's, maar de koningin heeft met veel koelheid aangehoord, en nauwelijks had hij die ten einde gebracht, of zij stond vrij driftig op zonder een woord tot antwoord te geven.

— De regering heeft van den generaal *Casas*, kapitein-generaal van Catalonië, geruststellende berigten ontvangen. De generaal, die in de jongste expeditie in Portugal bewijzen van bekwaamheid heeft gegeven, heeft beslissende maatregelen genomen, en der regering verzekerd, dat hij tegen het einde van oktober hoopt, dat geene Carlistische bende meer aanwezig zal zijn in Catalonië.

BELGIE.

Brussel, 3 oct. Volgens het blad *Liberal* Liegeois vertoont de zaak van den heer *Leclercq*, welke voor den post van gezant te Rome, bedankt heeft, nog veel duisternis, hetwelk de heer *Leclercq* zelf in

eene uit te geven brochure wilde ophaffen, maar moet de uitgave van deze brochure op allerlei wijze verhinderd worden; daar intusschen te Brussel niet vreemd moeten zijn aan de weigering van het Roomsche hof, om den heer *Leclercq* als gezant te ontvangen.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 4 oct. Als een middel om de ziekte uit de aardappelen te weren, wordt bij ondervinding aanbevolen, de poters op eene dubbelde diepte te planten. Dit middel is op vele plaatsen met het beste gevolg beproefd.

Leeuwarden, 2 oct. De negen personen, welke beschuldigd worden deel te hebben genomen aan de geweldadige plundering, ten huize van den heer burgemeester van Harlingen, in den avond en nacht van 24 en 25 juni ll., zullen voor dat feit terecht staan op 11 dezer. Er zullen 26 getuigen in deze zaak door het openbaar ministerie worden gehoord.

Zwolle, 4 oct. Naar men verneemt is er reeds een kandidaat voor de Tweede Kamer, in plaats van den heer *Bruce*, ter sollicitatie naar Twente op reis.

— Als de berigten, welke wij uit 's Hage bekomen hebben, juist zijn, dan abude het gerucht van de aftreding van den minister van *Hall* den volgenden grond hebben:

De regering heeft vroeger verklaard, dat aan de herziening van ons staatsverdrag niet te denken was, zoolang de financiën van den staat niet geregeld waren; doch nu zoude de minister verklaard hebben, dat, aangezien thans de financiën geregeld waren, ook het juiste tijdstip tot eene grondwetsherziening gekomen was; deze meening zou volstrekt bij de regering geen bijval gevonden hebben, en men thans reeds, naar een nieuwen minister van financiën omzien. De heer *Rappard* zou naar 's Hage onthouden zijn, om hem te bewegen de postenille van binnenlandsche zaken aan te nemen, terwijl de minister van *Randwijck* die van buitenlandsche zaken zoude aanvaarden. Behelzen deze geruchten, en als zoodanig vermelden wij ze slechts, waarheid, dan zoude de minister van *Hall* die door zijne veerkracht en werkzaamheid inderdaad populariteit verworven heeft, door dit zijn voorstel toonen, zijnen tijd en de harte te begrijpen. Wie durft zeggen, of wij niet misschien aan den verblijdenden dageraad van een nieuw regeringsstelsel gekomen zijn.

(O) — Wij water niet van de *Overijsselsche* en *Overijsselsche* steeds mededeeling als een bewijs van de grappige illusien welke sommige vaderlanders niet alleen soms nog vormen, maar ook sommige *(gemiddelde)* dagbladen nog openlijk durven opdisschen. Heeft *Overijssel* dan het beruchte manifest des heeren van *Hall* van 11 oktober 1843 vergeten? — Heeft dat blad vergeten hoe die minister openlijk tot de stellige leus van zijn bestuur »Behoud van hetgeen bestaat — ook in het staatkundige» heeft gemaakt? — En dan dit opklimbing van 's mans populariteit! Is dat *Overijsselsche* ironie?

Overigens stelle *Overijssel* zich gerust omtrent zijn populaireren minister, men verzekert ons, dat of op dit oogenblik niet meer aan zijne aftreding gedacht wordt, een gerucht, hetwelk ontstaan zou zijn uit een verstand met een hoog persoon, dat evenwel bijgelegd zou zijn. (N)

Arnhem, 5 oct. Gisteren vergaderde het stedelijk kiezerskollegie om over te gaan tot de benoeming

van twee leden voor den raad dezer stad. De keuze welke dit jaar met meer dan gewone belangstelling werd te gemoet gezien en gevolgd, is gevallen op de heeren mr. *W. H. Taaij*, notaris, en mr. *J. W. Schiff*, advocaat, hier ter stede, beide mannen, die, door maatschappelijke betrekking en karakter, onafhankelijk, ook wegens kennis en verdienste zeker door niemand deze onderscheiding onwaardig worden geacht.

In meer dan één opzigt zijn overigens deze keuzen merkwaardig. De vrijzinnige geest van ons stedelijk kiezerskollegie is er duidelijk door aan den dag gekomen. Beide mannen toch, bij hunne vrienden wegens hunne vrijzinnige gevoelens bekend, hoorde men reeds dagen te voren noemen, in tegenoverstelling van twee andere namen, welke mindere waarborgen van onafhankelijkheid schenen aan te bieden en zekerlijk aangenamer zouden geweest zijn aan de aanhangers des behouds, die, echter — ter eere onzer stad zij het gezegd — hier zeer dun gezaaid zijn. Deze beide laatsten hebben dan ook nauwelijks een drietal stemmen kunnen vereenigen.

Eene tweede omstandigheid, waardoor de uitgebrachte keuzen merkwaardig zijn, bestaat daarin, dat het kiezerskollegie als niet bestaande is voorbijgegaan de bepaling, van, wij weten niet (1) welk besluit, volgens welke, gelijk tot hier toe geschied is, steeds twee leden van den raad uit de buitenwijk worden genomen moesten worden. Terecht, naar onze meening, meende het kiezerskollegie, dat men zich alleen te houden had aan het reglement, dat, als uitvloeisel der grondwet, overeenkomstig haar voorschrift, grondwettige kracht heeft verkregen, en dat dit grondwettig reglement regtens niet kan worden ontzenuwd of gewijzigd door bijzondere besluiten, van welke zijde die dan ook afkomstig mogen zijn. Wij twijfelen niet of de raad dezer stad zal geen ander gevoelen voorstaan; echter is het niet onmogelijk dat de beide uitgebrachte keuzen (waarvan éene voor een overleden lid der raad uit eene buitenwijk) aanleiding geven tot moeilijkheden. Hoe dit zij, ook in dat opzigt heeft het kiezerskollegie zijne onafhankelijkheid en zijne zucht, om, met afwijking van den ouden sleur, alleen de wet te handhaven, roemrijk aan den dag gelegd. Wij vertrouwen, dat, bij een mogelijk conflict, dit kollegie diezelfde beginselen zal weten te bewaren.

Eene derde omstandigheid, van welke wij veel hoorden spreken, kunnen wij, na de algemeene belangstelling zich meer en meer op het verkiezingswerk vestigt, niet met stilzwijgen voorbijgaan. Zoo heeft een jonkheerlijk ingezet en van een onzer buitenwijken het niet onkiesch geacht, om persoonlijk bij de kiezers rond te gaan en om hunne stem, voor zichzelf, als eene persoonlijke gunst te verzoeken, op dezelfde wijze als men hunkerende en buigzame sollicitanten ziet rondtrekken bij de leden van eenig kollegie, die met eene voordragt of eene benoeming belast zijn. Herhaalde voorbeelden mogen aanstekelijk zijn, zij kunnen echter, wat van nature laakbaar is, niet van aard doen veranderen.

Wij nu vinden de jonkheerlijke handelwijze laak-

(1) Onze lezers rekenen ons deze onwetenheid niet als eene grief aan. Twee leden van den raad, die wij er naar vroegen, wisten ons eveneens geen verder uitsluitel te geven dan dat zoodanige bepaling bestaat. Zij zelve kenden noch den oorsprong noch de dagtekening van het bedoelde besluit. Wij hopen echter deswege nadere inlichting te ontvangen; daar de zaak niet van belang is ontbloeit.

Niet dat de jonkheer zich opgeed als candidaat. — in tegendeel; maar dat hij, door zich tot elk kiezer afzonderlijk te wenden, althans den schijn op zich laadde, van als eene persoonlijke gunst te vragen om eene betrekking, die, als uitvloeisel van volkskeuze, slechts ter bevordering en ter handhaving van de beginstelen behoort te worden geambieerd en verleend. Wij kunnen hier gerustelijk voor ons gevoelen uitkomen; want elk die den bedoelden heer kent, weet dat zijn karakter hoog genoeg in de algemeene achting staat aangeschreven, om onkwetsbaar te zijn voor de blaam eener handelwijze, welke welligt slechts uit een verschil van inzicht voortvloeit. Juist daarom doet het ons te meer leed, dat bedoelde geachte jonkheer, niet allen schijn van persoonlijk gunstbejag heeft vermeden, door openlijk, naar een reeds elders gegeven voorbeeld, zich als candidaat op te doen, met eene vrijmoedige blootlegging zijner staatkundige gevoelens, en der beginstelen, om welker zegepraal het hem te doen was. Ware hij sôd opgetreden, met de verklaring, dat al zijne pogingen slechts strekken zouden tot bevordering van constitutionelen vooruitgang, dat hij slechts daarom, en daarom alleen, zich openlijk als candidaat voordeed — wij twifelen bijkans niet, of hij had de meerderheid der stemmen op zich vereenigd. Want — wij kunnen het niet zwijgen — ook de beide thans benoemden, hoezeer wij hunne verkiezing toejuichen, staan alleen bij hunne vrienden voor vrijzinnig bekend; het maffe suurdezem van schroomvalligheid — die landskinderlijke erfsonde — of de hemel weet welke ver gezocht consideratiën, hebben tot dusver beiden weerhouden een openlijk blijken hunner gevoelens te geven. Hopen wij echter, gelijk zich van hun karakter verwachten laat, dat daar, waar zij geroepen worden tot handelen, die schroomvalligheid door hen zal worden afgelegd, en dat zij, zonder aanzien van personen, hunne handelingen en hunne stemmen de luide tolken zullen maken van de gevoelens van hun hart.

Men verneemt dat de Lantum Negerzangers van Noord-Amerika op hunne doorreis naar Duitschland, alhier den 13den of 14den deser in de à la renaissance geschilderde zaal van het Badhotel van den heer Jaeger eene soirée musicale zullen geven, waarvoor de entree per persoon op f 1 is bepaald.

Langste nieuwstijdingen.

AMSTERDAM, 5 oktober.

Berigten uit Londen van 2 oktober schilderen de huidige gesteldheid des lands nog altijd als zeer verward af, hoezeer geene nieuwe faillissementen bekend zijn gemaakt. Het inkassa der bank van Engeland was in de afgelopen week weder met 97,787 ponden sterling verminderd. De markt van Manchester, verkeert in zoodanige stagnatie als bij geene vroegere crisis ooit is opgemerkt. Gebrek aan kapitaal belet allen verkoop, zelfs tot prijzen, van welke de fabriekanten een paar weken geleden, niet zouden hebben willen hooren. De meeste honger hebben dan ook besloten hun bedrîf te staken tot gunstiger gelegenheid, waartoe niet weinig moogelijkheid wordt te gemoet gezien.

Espartero maakt zich gereed om naar Spanje te vertrekken, maar wachtte eerst de terugkomst van zijn secretaris, kolonel Ferrer af. Dooz dagen had hij eene lange conferentie met lord Palmerston.

Uit Italië zijn geene tijdingen van eenig belang aangekomen. Het onderzoek naar de woelingen, welke den 9 september te Milaan plaats vonden werd met gestrengheid door het Oostenrijksche bestuur voortgezet, en het bleek, dat daarbij verscheidene jonge lieden van de aanzienlijkste geslachten zeer ernstig zijn gecompromitteerd.

In geheel Toscane was de burgerwacht georganiseerd, en bleef alles rustig; de regering schijnt echter aan het nijpendst geldgebrek te lijden; zoo zelfs, dat de beroemde diamant, bekend onder den naam van Groothertog van Toscane naar Parijs is gezonden, om er beleend te worden. Men schat de waarde van dat edel gesteente op f 1,300,000 gulden.

Uit Madrid wordt van den 28sten september gemeld, dat ook de goederen aan liefdadige gestichten, en aan provinciale en gemeentelijke lichamen toekomstige openlijk zullen worden verkocht. Men had gedacht, dat de heer Salamanca althans de liefdadige gestichten zou verschoond hebben, even

wel heeft die maatregel geen invloed op de beursuitgeoefend.

De heer Espartero, die van binnenlandsche zaken morgen de goedgeuring van hare binnenlandsche bestuursmaatregelen, en alom te verstaan of

De heer meldt dat de ambassadeur der Cortes is bevestigd, en de heer Buitendijk, die de heer Buitendijk terugkeert, en de grond zijner wakke

Engelwerk.

Varia.

Gravenhage, — oktober.

Onze ministers doen niets, verantwoordt niets; ook krielt het van magtsovertredingen en misbruiken van allertel aard. Nu en dan worden er een of twee in de kamer, ter sprake gebracht, doch daar zij meestal onvoldoende gekend zijn, hoort men ze stoutmoedig loochenen. Neemt de discussie eene slechte wending, dan zijn de ministers er af met wat weerwaakszaamheid voor het vervolg te beloven, en alles is gezegd. Het gelukt het misbruik te doen vergeten; der magtsovertreding zich te doen gewennen, en weldra denkt men er niet meer aan. Ziedaar wat de regering Nederlandschen sin heet.

Het publiek ministerie, 't welk volstrekt wil, dat de redacteur van *Asmodée* persoonlijke achting voor den koning gacele, herinnert mij SHARAHAN, die dreigde iedereen te doen empalseren, wien zijn eigene vrolijkheid niet opvrolijken mocht.

In een der laatste nummers van den Londenschen *Standard*, en daaruit overgenomen in *Galignan's Messenger* van 23 september, leest men: »Aan welke regering van Europa, heeft, gedurende de laatste vijftig jaren, het pausdom voordeel toegebracht? Is het aan Pruiszen, aan de Nederlanden, aan Frankrijk, aan Zwitserland, aan Engeland en Ierland? Is het niet algemeen bekend, dat de invloed van het ultramonjanismus (*Romanism*) noodlottig was voor den vrede van al die landen, ofschoon alle, uitgezonderd het onze, diplomatische betrekkingen met Rome hadden, en dat het, »WAT NEDERLAND BETREFT, NOODLOTTIG WAS VOOR DE BESTAANDE CONSTITUTIE?»

Ad notam voor de liefhebbers der Tilburgsche camarilla.

Vroeger of later zal men ondervinden, dat zij aan onze ministers het budget niet gratis heeft geschonken.

»Waar zijt gij geboren?» vroeg onlangs stuurman James aan een Franschman, dien men hem voerzeide. — Te Nîmes. — »Te Nîmes! waar men die beroemde Garonne nog vindt, welke de Romeinen ter bouwden?»

»Hij meent, waarachtig,» riep de franschman uit, die het op de societeit vertelde, »dat de arena diende tot konijnen-gevechten!»

La Presse, van den 27sten september, behelst een zeer vreemd en opsamenhangend artikel betrekkelijk het agrest van het hof van Zuid-Holland, waarbij de heer VAN RAVANNOON, schryver van het weekblad *Asmodée*, ontslagen is van alle rechtsvervolging ter sake van de hem sôd laatste geleide beleediging des konings, met verklaring, dat het hem ten laatste geleide, noch misdaad, noch wanbedrîf, noch overtreding oplevert.

Blijkbaar is het groot gedeelte van het bedoelde artikel aan het genoemde Parijsche blad toezonden, met verzoek om het te plaatsen als kwam het van de redactie (dergelijke artikelen heeten in de Parijsche pers *réclames*, en worden duur betaald). Dit is dan ook geschied; edoch met eene annotatie der redactie, welke men waarschijnlijk alles behalve smakelijk zal hebben gevonden.

Ten einde iedereen zelf oordeelen kunne, wil ik hem het voormelde artikel in zijn geheel, en gelijk het in het Parijsche blad voorkomt, afschrijven, alhoewel de louterachtige aantijging, welke het niet te Parijs gestelde gedeelte van hetzelfde tegen onze regterlijke magt bevat, mijne levendigste verontwaardiging opwekte.

Zie hier het artikel:

»L'opinion publique s'émue vivement à l'égard d'un acquittement qui a été prononcé et qui est confirmé, à l'égard d'un journal où la personne du roi de Hollande (0) avait été gravement offensée. L'Asmodée, c'est le nom de ce journal. Notre opinion s'oppose à ce que l'on ait dit qu'il n'avait aucun respect pour le roi, et que la faute en était au roi lui-même, attendu que celui qui veut être respecté doit commencer à être respectable.» Tout le reste de l'article est sur le même ton.

Déféré aux tribunaux, le journal fut acquitté en première instance, et ce qu'il y a de singulier, c'est que l'arrêt du tribunal (1), par ses conclusions, aggravait encore, si c'est possible, le sens de l'article incriminé.

Bientôt, l'affaire fut portée à la cour d'appel. On ne doute pas en Hollande que cet arrêt ne fût réformé (2), et cette réparation était jugée indispensable. Mais la cour d'appel, contre toute attente générale, a confirmé la sentence des premiers juges. On lit à ce sujet dans une correspondance particulière:

»Ce serait faire injure au bon sens du public Français que de démontrer tout ce qu'il y a d'outrageant dans la phrase que je viens de souligner (3); le dernier des citoyens punirait à l'instant celui qui tiendrait un pareil langage à son égard. Le tribunal de la Haye a si bien senti que cette phrase devait entraîner une condamnation, qu'il a feint de ne pas la voir, qu'il a jugé comme si elle n'existait pas (5). Un pareil fait est inouï, les cendres des ANAËKS, de VOET et des BYCKERSHORK en auront frémi dans leur tombe (6)! J'ignore si le ministère public recourra en cassation devant la haute cour des Pays-Bas, contre le jugement (7) de la cour d'appel; mais, ce que je sais, c'est que si un pareil jugement (8) est irrévocable, c'est l'arrêt de mort de la monarchie en Hollande (9).»

(10) Nous ignorons les actes publics ou privés auxquels le journal, dont il s'agit, a pu faire allusion; mais il est certain que les faits qu'il a rapportés, plus que jamais, doivent à leur pays de bons exemples, et que là où la couronne n'aurait d'autre titre à la considération publique que les fictions de la loi, elle ne tarderait pas à perdre sans retour ce prestige, qui lui est partout si nécessaire.

Ziedaar het artikel in zijn geheel en volkomen gelijk het in het Parijsche blad voorkomt. Nu verzoeken wij de volgende aanmerkingen:

(0) *La personne du roi de Hollande*: — in Frankrijk zegt men, dat »de koning» beleedigd is, niet »de persoon des konings» zoo heeft dan ook geen ander Fransch blad, hetwelk van de onderhavige zaak gewaagde, de uitdrukking gebruykt van »de persoon des konings» eene bijzonderheid, die reeds doet vermoeden, dat de onderhavige regelen door geen Franschman geschreven zijn, »*Roi de Hollande*» wordt onze koning daarentegen, gewoonlijk door schier al de Fransche bladen genoemd, maar nimmt door *la Presse*, hetwelk een zeer correct blad is. Dat, derhalve, thans juist die benaming daartoe voorkomt, dit versterkt, het vermoeden, dat het artikel niet van de redactie, maar een opgenomen stuk (eene *réclame*) is.

(1) *L'arrêt du tribunal*: ieder beschaafde Franschman zou veel meer dan nog de rechtgeleerde redacteur der correcte *Presse* — woe! dat een tribunaal geen arresten uitspreekt. Nimmer zal eene Parijsche schryver vonnissen (*jugemens*) met arresten (*arrêts*) verwarren. Hij moet zeer wel, dat deze laatste slechts door hoven uitgesproken worden. De Belgen, daarentegen, verwisselen dikwijls het eene met het andere woord.

(2) Wederom! Zou het artikel dan waarlijk uit eene Belgische pen vloeijen?

(3) *réformé*: — een arrest wordt niet geëscormeerd, maar geëscand. Een Franschman — laat staan de rechtgeleerde redacteur der correcte *Presse* — zegt nooit: *réformer un arrêt*; dit is, hoogstens genomen, Belgisch-Fransch; het Fransch van den heer ROZE, waaraan het *Journal de la Haye* zou dikwijls door de Parijsche pers bespot is.

(4) *la phrase que je viens de souligner*; maar in deze *correspondance particulière* is nog niets ge-

souligneerd (cursief gedrukt). *Gesouligneerd* of cursief gedrukt zijn slechts, IN HET ARTIKEL, de woorden: *doit commencer par être respectable*. Het schijnt dus meer en meer te blijken, dat zoo het artikel, als de *«correspondance particulière»* door eene en dezelfde pen geschreven zijn.

(5) *le tribunal de la Haye a si bien senti que cette phrase DEVAIT entraîner une condamnation, qu'il a bien de ne pas la voir* . . . Wat onbeschaamde lastertaal! De regtbank zou hebben gevoeld, dat de bedoelde phrase eene veroordeeling ten gevolge hebben moest, maar zij zou GEVREESD hebben die phrase niet te zien! Dat is, de regtbank zou met voorbedachten rade haren bezworen pligt hebben geschonden! — Deze aantijging is des te eerloozener, daar de bedoelde phrase wel degelijk in het vonnis der regtbank voorkomt. O, LIBRY BAGIANO, gij zijt overtroffen!

(6) *les cendres des GROTIUS, des VOET et des BYNKERSHOEK en auront frémi dans leur tombe!*
Ziedaar logica en geschiedkunde gelijk men gewoon is er in het *Journal de la Haye* aan te treffen.

De asch der republikeinen GROTIUS, VOET en BYNKERSHOEK zou in haar graf hebben gesidderd over eene beweerdde belediging eenen koning aangedaan.

De asch van regtsgeleerde republikeinen zou hebben gesidderd toen de heer VAN BEVERVOORDE schreef: dat ook een koning, »die zich wil doen achten, zich achtenswaardig maken moet;» — daarover zou die republikeinsche asche hebben gesidderd! . . het is even bespottelijk als poëtisch!

(7) *le jugement de la cour d'appel*. Fransch, gelijk dat van het *Journal de la Haye*. Een Franschman zou hebben geschreven: *l'arrêt de la cour d'appel*.

(8) *Jugement* . . . Belg!

(9) *C'est l'arrêt de mort de la monarchie en Hollande* . . . Ei ei: is de monarchie er zoo zwak gevestigd, dat een woord van den heer VAN BEVERVOORDE; een arrest van het hof van Zuid-Holland te omverwerpen kan!

(10) Iedereen bemerkt, dat de thans volgende woorden, niet van denzelfden schrijver zijn als de vorige. Het is blijkbaar een bijvoegende aanmerking van de redactie der *Presse*, veel meer in den geest van *Asmodée*, dan in dien van het *Journal de la Haye*.

Jugezonden stukken.

Waartoe »Men» al niet den moed heeft!

Zoo dikwijls ik nadeuk over de treurige gebeurtenis, de inwilliging namelijk, der tweejarige begroeting van meer dan 140 millioenen, door onze zoogenaamde volksvertegenwoordigers aan de regering — zoo dikwijls ook komt mij die daad, niet alléén onbegrijpelijk, maar, wat meer zegt, *onverantwoordelijk* voor!

Na al het gebeurde, toch, in de laatste jaren der regering van WILLEM I — jaren van *volharding*, *verwarring* en *verkwisting* — trad, eindelijk, eene zoogenaamde nieuwe regering op, die ons, van den aanvang af, zoo veel beloofde, en van welke men met het volste regt verwachten konde, dat zij zich glansrijk zoude hebben gespiegeld aan de feiten en mislagen, door een vroeger bestuur bedraven, die het eenmaal ingeslagen dwaalspoor tot geen prijs verlaten wilde. — En wat deed nu die zoogenaamde nieuwe regering? Bevorderde zij 's volks welvaart en heil? Deed zij haar voordeel, met de droevige en kostbare lessen, welke een 25-jarig bestuur onder den Eersten WILLEM haar als van zelve aanbod? Verkreeg de natie belooning, vergoeding voor al de offers jaren lang, niet immer op het altaar des vaderlands, maar wel op het altaar van het behoud gestort — en was die nieuwe regering er bovenal ernstig op uit, 's volks drukkende lasten te refligton, door het invoeren eener min kostbare huishouding van staal?

De natie, zij had het verwacht, zij had er *regt* en *aanspraak* op!! Niets van dat alles, echter, vond plaats, en diep was hare teleurstelling! Met wrevelen blik, toch, zag de natie de nieuwe regering al zeer spoedig met vaste schreden, zonder omzien, het aloude dwaalspoor — waarin zoo vele millioenen schats spoorloos zijn verzonken — inslaan — *dezelfde* boven alle verhouding kostbare huishouding van staal blijven voeren — en in *volle rust* en *vrede*, kalm voortgaan met van een trouw, geduldig en lijdzaam

volk offers op offeren te eischen, welke het ter naauwernood in tijden van gevaar en van oorlog zoude kunnen opbrengen!

Ten einde de berooide financiën van een vorig waubestuur te ontwarren, te vereffenen en te regelen, en daardoor immers voor het vervolg op vasten voet te brengen (!) neemt de held van het »hooge standpunt,» alles beter overziende, zijne toevlugt tot eene *vrijwillige leening*, even begoocheld van naam, als verwerpelijk uit het oogpunt der zedelijkheid — en tot welks daarstelling *Men* alle kwade en vreemde praktijken aangrijpt — beurtelings smeekbeden en bedreigingen aanwend — ja zelfs de geestelijkheid in den arm neemt en van den kansel de dure verplichting laat verkondigen om in die leening deel te nemen — ons ongeluk en verderf voorspiegelt, wanneer dezelve niet voltallig werd, en eene volmaakte redding, een waren heilstaat, zoo zij tot stand kwam. — En wat gebeurde. Door al dat dreigen en smeeken bereikt *Men* zijn doel, ziet *Men* zich eensklaps meester van *honderd zeven en twintig millioenen* schats, *Men* is, voor het oogenblik althans, gered, *Men* bedankt feestelijk, verheft het vaderlands-lievend volk ten hemel, en *Men* houdt zich zoo mogelijk gerecommandeerd bij een volgende occasie, wanneer *Men* op nieuw *geld* en veel *geld* hebben moet, om het weelderig huishouden van staat in stand te houden!

En wat dacht nu de natie? Zij dacht, en *te regt!* dat nu eens eindelijk met al die schatten alles voor goed en voor vast zoude worden vereffend en geregeld — alle duisteris en verwarring in het *financieuzen* zouden ophouden, even als al die pijnlijke offers — en *Men* daardoor een hechten grond zoude leggen van *eenvoud*, *regelmaat*, *orde* en *sparzaamheid!* — *De natie dacht zoo!!* — *Men* dacht er, helaas, anders over! *Men* vondt dit in het belang der schatkist, welke *Men* altijd boven 's volks belangen moet stellen, volstrekt onraadzaam; *Men* had nu immers ook duidelijk en klaar gezien, dat *Men* het goedgehoovig volk slechts bang behoefde te maken om de schatkist, waarvoor *Men* dag en nacht waken en zorgen moet, tot aan den rand vol te krijgen — eene wonderschoone manoeuvre, waarvan *Men* inderdaad de *schitterendste* vruchten heeft geplukt en ook uitgedeeld!! — *Men* beschouwde het van het »hooge standpunt van waar *Men* alles veel beter overziet,» oneindig verstandiger en vooral gemakkelijker op den eenmaal gebaadten weg »*bedoord en standvastig*» voort te wandelen, en geen duim breed af te wijken van de voetstappen der zoogenaamde oude regering?

En waarom zoude *Men* ook niet?! — *Men* had immers duidelijk en klaar gezien, dat er nog *geld*, ja *veel geld* was in de spaarpot van het trouwe volk en waarom zoude *Men* er dan ook slechts één oogenblik aan denken, om de staats uitgaven te verminderen; — *Men* dacht zeer wijsgeerig hoe minder geld een volk heeft, hoe minder het ook uitspat, — *men* was ongetwijfeld bang voor weelderige dagen, welligt voor de herhaling eener dwaze tulpenhandel van het rijke voorgeslacht, — en alzo beschouwde *Men* ruim 70 millioen 's jaars slechts als zeer matig, en zuinig. *Men* haalde daartoe autoriteiten aan en *Men* deed de volksvertegenwoordigers *nadrukkelijk verstaan*, dat de natie in haar innig belang dit wisselwasje zeer goed konde, en ook moest betalen wilde het zich de onaangename gevolgen, die er anders op zouden loopen, niet zelve te wijten hebben! — *Men* zeide ook nog (bij wijze van argument, immers *Men* argumenteert wonder logisch), dat de grenzen eener »*wijze spaarzaamheid*,» door de vertegenwoordigers zoo herhaaldelijk aanbevolen en door *de regering*, zoo innig gedeeld »geheel bereikt waren,» kortom *Men* zeide alles wat *Men* slechts, door »*zwakke krachten*» geschraagd, zeggen kan, om de vertegenwoordigers van de dringende noodzakelijkheid der aanaeming van het budget te overtuigen! — En ziet! zonder veel moeite bereikt *Men* zijn doel, even als *Men* zijn doel had bereikt, bij de *monsterleening*, welke even zulke wonderschoone vruchten heeft voortgebracht, als de f 25.000 aan het *Journal de la Haye* verkwist, den lande 's jaarlijks opbrengen! — En wat wonder! — Bij volksvertegenwoordigers als de *onzen*, die zoo weinig op het »*hooge standpunt*» hunner roeping staan die volgens hun voormalig ambtgenoot, den huidige kanselier, »*hun gezag niet weten te handhaven*» zal *Men* altijd zijn doel met weinig moeite bereiken! —

Zal *Men* altijd, als *Men* het tot heil van de natie noodig acht, — *budgetten* en zoogenaamde *vrijwillige leeningen*, kunnen doen doorgaan en tot stand brengen! — *Men* heeft slechts te verkondigen, dat onze volks-welvaart groeit en bloeit, dat onze scheepvaart toeneemt, dat ontevreden en luiaards *alleen* het land verlaten en naar een beter vaderland heen trekken, dat de hand over hand toenemende armoede, door de aloude deugd onzer vaderen, — de *weldadigheid* — genoegzaam wordt gelenigd en verzacht. — *Men* heeft slechts te zeggen, dat de belastingen gematigd en dragelijk zijn, en, na eenige kibbelarijen voor de *leus* en spiegelgerechten voor de *eer* — eindigen de volksvertegenwoordigers, met *dat alles* te gelooven — en alzo *alles* goed te keuren en aan te nemen, wat *Men* hun voorlegt en aangenomen wil hebben!!

Het geloof is eene *gave*, de *hoop* eene *behoefte* en de *liefde* eene *wet*; — en *Men* ziet het, deze christelijke hoofd deugden — zij zijn onuitroeibaar vastgeworteld in de harten onzer voortreffelijke vertegenwoordigers! — *Men* kan er zich veilig op verlaten, *Men* kan er op rusten, als een kind in de schoot zijner moeder! en juist daarom behoeft *Men* slechts te zeggen, dat de drukpers schandelijk misbruikt wordt, zich de ergerlijkste uitspattingen veroorlooft, dat *Men* dit gevaarlijk en strafwaardig vindt, en *Men* haar derhalve onverwijld aan banden moet leggen, en zoo veel mogelijk verlammen en knevelen — en de vertegenwoordigers van een volk, onder *hetwelk de drukpers het licht zag*, — zij zullen het even zoo gelooven, — als zij al het andere dat *Men* hun zoo welsprekend voorbeeld — hebben geloofd en omhelsd! — en zoo geld dan ook hier te regt de spreuk: »*ce n'est que le premier pas qui coute?*» — en de volksvertegenwoordigers, zoo zij al ooit hebben gearzeld en gebloed, bij het zetten van den eersten stap op den weg van dwaling en duisternis, treden nu met vaste schreden voort, in de vaste hoop en het zalig vertrouwen, dat *Men* hunnen weg ten goede zal leiden en het doel, dat *Men* uitsluitend tot heil van de natie beoogt, gelukkig bereiken zal!! — En hier, van de drukpers sprekende, zoude het ongetwijfeld uiterst gepast zijn, wanneer *Men* bij de oprigting van het nieuwe staatsbeeld van den uitvinder der drukkunst te gelijker tijd de *vrije pers* in boeien sloeg? — Treffender hulde toch, konde men in gemoede nimmer voor *KOSTER* uitdenken! Op het oogenblik, dat het volk op *eigen kosten* een waardiger staatsbeeld oprigt, is *Men* er op bedacht het edel werktuig zijner vinding, waarmede hij het rijk der duisternis verpletterde, zoo veel mogelijk te verlammen, ten einde ons hier te lande (konde het zijn) van het licht te berooven, dat *KOSTER*'s groote geest ons in de drukpers te aanschouwen gaf!! — *Men* is dan voor de *vrije pers* bevreesd!! zoude *Men* soms ook een voorgevoel hebben, dat die *vrije pers* vroeg of laat het onzinnig stelsel van behoud ten val zal brengen en voor altijd vernietigen?! *Men* wil zich wapenen tegen den geest des tijds, even alsof die door maatregelen van geweld en van heerschzucht ooit konde worden tegengehouden en beteugeld, *Men* wil den aangedrongen stroom met geweld keeren, welke verstandig geleid, *heil* en *zegen* konde aanbrenge! in één woord, *Men* is wijs in eigen oogen, *Men* haat en verwerpt de woorden van een groot Fransch staatsman dezer dagen, die zegt:

»*Un gouvernement doit laisser tout dire; — le mensonge n'est jamais à redouter quelque publicité qu'il acquière, il s'use par la violence, et un gouvernement périt par la vérité seule, et sur tout par la vérité comprimée.*» — En even zoo zegt THIBBS, wiens gezag *Men* ongetwijfeld loochent, en op wien *men* gewis »van het hooge standpunt» met bittere minachting oedersiet: »*La presse peut être illimitée sans danger: il n'y a que la vérité de redoutable; le faux est impuissant, plus il s'exagère plus il s'use!*»

Doch waartoe schitterende voorbeelden aangehaald? *Men* verwerpt die allen, en beschouwt die in ons land, bij ons volk buiten alle toepassing. — *Men* vervolgt, ofschoon dan ook niet zeer *slecht succes* — oneindig liever *de vrije pers* — en dat met eenen ijver, met eene volharding en kracht, eene betere zaak waardig.

Maar in waarheid, het kan niet anders gezegd worden, of *Men* heeft geld genoeg ten beste voor *KOSTER*'s edele uitvinding; — dat is te zeggen, *Men* laat hier te lande het volk de kosten betalen, die het mislukken van dwaze en hardnekkige vervolgingen tegen de oppositie schier iederen dag na zich sleept; en waartoe *Men* zich spijtig genoeg *zonder genade* veroordeelt ziet! — *En buiten stants*, ginds in het bevriende België, waarvan *Men* niet minder *schitterende teekenen* van *eer* en *hulde* heeft ontvangen, in het bevriende België, onzen innigsten nabuur en bondgenoot, bezoldigt *Men* (hoe raadselachtig, vreemd en trouwelooz het ook klinkt) als ter slink ettelijke zoowel *orangistische* als *jezuïtische* dagbladen!! — daar in het bevriende België blaast *Men* onbeschaamt het vuur der oppositie aan, hetwelk *Men* hier te lande tot de laatste vonk tracht uit te dooven en te dempen — en acht *Men* 's volks zoo zuur verdiende penningen, die *Men* eene »*wijze spaarzaamheid*» ten spot, op ruim 70 millioenen 's jaars heeft geschat, — niet beter besteed dan tot zulke *dubbelzinnige* en *raadselachtige doeleinden!* — *Men* speelt alzo eene hoogs' geynde rol! — *Men* laadt

den schijn op zich, als handelde *Men* geheel ter kwader trouw — en als spottede *Men* met de dure offers van een zwak, maar trouw volk! — In één woord, *Men heeft tot alles den moed!* en het is verbaazend, ja schier ongeloofelijk, wat *Men* met het doelmatig aanwenden van „zwakke krachten” niet al vermag! —

Heb daarom goeden moed; weest gerust, volk van Nederland! *Men* waakt onvermoeid en rusteloos; dat is „bedaard en standvastig” voor uwe belangen, rechten en vrijheden — op „het hooge standpunt” en met al die „zwakke krachten”, waarmee *Men* met de wijsbegeerte van het recht in zulk eene ruime mate begiftigd is!

R. R.

Ingezonden Letternieuws.

De Spectator, of het jonge letterkundige Nederland.

Dat wij in een' tijd van vooruitgang leven, wordt alle dagen luid verkondigd en reeds door een ieder erkend. Europa heeft zijn jonge Frankrijk, zijn jong Italië, zijn jong Duitsland. — En — zou het dan ook niet zijn jonge Nederland hebben? — wel zeker. — De oude domperachtige prulleboel moest eindelijk eens opgeruimd worden en plaats maken voor nieuwe elementen eener jeugd vol frischheid en kacht.

Niet slechts in de staatkundige, maar ook in de letterkundige wereld, was dringende behoefte aan hervorming. Reeds zijn de *Vaderlandsche Letteroefeningen* en de *Recensent ook der Recensenten* van de baan geschoven; want, zoo ze nog stuiptrekkend leven, zij kunnen evenwel gerust zeggen, hetgene ook de vermonde *ULRIK*, in *FEIT'S* romance, van zich-zelven, tot zijne geliefde *ASPASIA* zeide:

„Hij leeft nog, zoo het leven heet,
Van 't noodlot aangegrepen,
Een aanzijn, eenzaam als de dood,
De wereld door te slepen.” . . . .

En, inderdaad, moge ook in de leesgezelschappen van de oude heeren een *geestig* zetje van vader *IRAMA* nog eens hartelijk doen lagchen, de letterkundige jongelingschap haalt er de schouders bij op, neemt den *Spectator* in handen en onthaalt zich met wellust op de vruchten van dieper kennis en meer voredelden smaak, vruchten van „*liberalisme en positieve beginselen*.” — *Vooruitgang*, is de leus; maar — zal men aan die leus getrouw zijn, dan moet men ook *vrijheid* willen; want zonder deze is vooruitgang wel niet denkbaar.

Vrij vooruitgaan, is dus het eigenaardig kenteken van het jonge letterkundige Nederland en hierin onderscheidt de *Spectator* zich bij uitnemendheid. Om dit op eene voldoende wijze aan te toonen, kiezen wij ter beschouwing een stuk uit zijne 3de aflevering voor het zesde deel, getiteld:

„Een voorval uit *BEETHOVEN'S* laatste dagen.”

Hier wordt verhaald hoe B., op een uitstapje van Baden naar Weenen, verplicht was, ergens te overnachten. De bewoners van het huis, waar hij zich ophield en die hem niet kenden, voerden een muziekstuk uit op een klavier en nog drie andere instrumenten (of het drie fluiten waren, wordt niet gemeld.) — B., doof zijnde, hoorde er natuurlijk niets van, maar zag, dat men het allegro zijner symphonie uit A gespeeld had en bemerkte tevens, dat de spelers, door aandoening overmeesterd, in tranen wegsmolten, zoo als natuurlijk na de uitvoering eener symphonie op een oud klavier wel te verwachten was. B. kon zich nu niet langer inhouden; hij maakte zich bekend, werd met geestdrift gehuldigd, zette zich aan het klavier en speelde de rest van het stuk; maar 's nachts kreeg hij de koorts, liep barrevoets de deur uit en weinig tijds daarna, openbaarde zich de ziekte die een einde maakte aan zijn christelijk leven.

Wanneer nu zulk een voorval in de *Vaderlandsche Letteroefeningen* wierd opgedischt, dan zou alles een geheel burgerlijk voorkomen hebben. Men liep gevaar, er nog wel eens: „*dezelve*” en „*van af dien tijd*” te ontmoeten; men zou anders reden hebben, het zeer „*opvallend*” te vinden, wanneer bij vader *IJ* eene poging tot vooruitgang ontdekt wierd.

Hoe geheel anders verschijnt dat verhaal in den *Spectator*: een der ijverigste tolken van het jonge Nederland!

Bij hem ademt alles vrijheid en vooruitgang. — Men wil wel weten, dat men *BILDERDIJK'S* spelling en taalleer grondig kent; maar men gruwet van slaafsche navolging, men toont zijne onafhankelijkheid en roept der wereld toe: Ziet, gij wormen! Gij Siegenbeekianen! Gij Bilderdijkianen! Ziet, wat vrije Spectatorianen vermogen.

En ten einde een ieder wete, wat er van die spectatoriale vrijheid zij, willen wij de allezins behartiging verdienende kens van woorden en schrijfwijze hier in een helder licht stellen, door de volgende aanhalingen:

„van een sober pensioentjen geneeren.”

Gewone menschen zouden misschien geschreeven hebben: van een sober jaargeld leven, of iets dergelijks; maar leven is zoo dagelijksch, geneeren; daarentegen, is iets geheel nieuws en getuigt daarenboven voor de duizendste maal, dat de *Spectator* in de vreemde talen volkomen thuis is.

„de liefde voor een neef”

en wat verder:

„geenen enkelen klank.”

Het jonge Nederland heeft, gelijk hier zichtbaar is, het lamelndige: *eenen*, in den vierden naamvol afgeschaft — en dat is braaf; maar men ziet tevens, dat hetzelfde jonge Nederland vrij wil zijn en daarom het *geenen* in den vierden naamval behoudt.

„bracht de liefde voor een neef er hem toe nog eens in persoon naar Weenen te reizen.”

De *Recensent* ook der *Recensenten* zou onnoozel genoeg kunnen zijn om te beweren, dat, als men naar Weenen reist, men dat wel niet anders dan in persoon kan doen; maar de *Spectator*, die zich immers niet aan pléonasmen zal schuldig maken, weet dat wel beter.

Men kan dus reizen naar Weenen; maar — men kan ook in persoon naar Weenen reizen — niet waar? *Spectator!*

„eene kleine aansprakeloze woning.”

Dus eene woning die geen aanspraak heeft — „op wat?” vraagt vader *IJ*, terwijl hij over germanismus prœelt. — Maar zwijg dan toch, oude heer! en eerbiedig de vrijheid van denken en schrijven.

„Men gunde hem gastvrijheid.”

Dus, niet het bed, niet de maaltijd, als bewijzen der gastvrijheid van de bewoners der aansprakeloze woning; maar de gastvrijheid zelve, wordt den vreemdeling gegund. — Dit is zoo nieuw, zoo verrassend, dat vader *IJ*, wanneer hij het lezen mogt, niet meer weten zal in wat wereld hij is.

„Drie zonen namen ieder hun instrument, dat aan den muur hing, ter hand.”

Hem, die met *sir WALTER* dweept, hoor ik vragen: „Eilieve, *Spectator!* vertel mij toch, welke instrumenten dat al zoo waren en hoe zij er uitzagen. Waren het misschien violen en alten? — Bassen zeker niet, want die dingen hangt men maar zoo niet op aan den muur.”

Zwijg! het waren misschien fluiten; wij hebben dit immers reeds gezegd. — En wat doet het er ook toe! B. was immers doof.

„De vader sloeg het accord tot den *ATTAKQUE* aan.”

„Tot den attaque! Zoo spreken de Brusselaars” — zegt gij. — Welnu, behoort Brussel ook niet tot een land van vrijheid en vooruitgang?

„Uit . . . gebaren sprak de indruk.”

In het oude Nederland was de indruk alleen zichtbaar. Maar het jonge Nederland laat de indruk spreken, en daar blijft het niet bij, want een weinig verder leest men:

„Om den indruk uit te storten.”

Wijsneuzen zouden kunnen meenen, dat het *uitstorten van een' indruk* tot de onmogelijkheden behoort, vermits *indruk* geene op zich-zelve bestaande zaak, maar slechts een verschijnsel is, dat, ten gevolge der werking van het eene op het andere, wordt waargenomen; maar gij ziet het nu: bij *vrijen vooruitgang* wordt het *onmogelijke* mogelijk.

Het oude Nederland kon, trouwens, geen dragelijk proza schrijven. Er moesten, derhalve, van tijd tot tijd, voorbeelden eener betere schrijfwijze geleverd worden.

En wie toch is daartoe beter in staat dan de *Spectator*? — Zie maar eens hier:

„Zij namen op nieuw hunne instrumenten OP; „ditmaal klom hunne ontroering in TOP hunne noogen vonkelden en tranen welden er in OP.”

Wat zegt gij van die OPvolging? Is dat niet een' aanbiddelijke stijl; die stijl van het jonge Nederland? Oefen u toch, vader *IJ!* men is nooit te oud om te leeren.

„Een *ONWILLEKEURIG* snikken belette hem te spreken.”

Deze uitdrukking strekt ten bewijze, dat de *Spectator* veel in die kringen verkeert, waar de zeer gevoelige dames wel eens *willekeurig* snikken, als laatste hulpmiddel, wanneer zij op den gewonen toon van verzoeken of vleijen, geen kleedje of shawl van den al te hardvochtigen minnaar verkrijgen konden.

Wij mogten deze opmerking niet verzwijgen, omdat een verwaand mannetje van het oude Nederland ons diets maken wil, dat: *snikken* *ALTIJD* *onwillekeurig* geschiedt.

„En naderde hem met stilzwijgenden eerbied.”

De oudjes, die altijd van gezond verstand en logica den mond vol hebben en dus geen gekheid verstaan, zouden hier misschien schrijven: *stilzwijgend en eerbiedig*, of *met een eerbiedig stilzwijgen*; maar, tot hunne beschaming, zien zij nu eens, hoe men schrijft, dus ook, hoe men denken moet. — Vooral in het *descriptive* laat de *Spectator* alle heden-daagsche schrijvers ver achter zich. Zelfs *mr. J. VAN LEMMÉ* kan in dit genre zeer veel van hem leeren. Zie maar eens hier:

„*BEETHOVEN* opende hun de armen, en allen — vader, moeder, dochter en de drie broeders wierpen zich aan zijne borst.”

Dat moet een regt aandoenlijk tooneel geweest zijn! — Zes menschen te gelijk in zijne armen! Wat moet die *BEETHOVEN* lange armen gehad hebben! en dan die borst! hoe breed moet die wel geweest zijn! — Hoe is het mogelijk, dat de man onder der zulk eene omhelzing niet bezweken is! (onder den druk van p. m. 900 pond menschenvleesch!!!) — Maar het is toch schilderachtig voorgesteld; het is, waarlijk, of men het „in persoon” ziet.

Hebt gij het nu eindelijk bemerkt, oude stumpers! hoe de *Spectator* de kunst verstaat, om u, door één enkel verhaaltje (anderhalve bladzijde lang) een' schat van lessen in de taal, den stijl en het denken te geven?

Nog als toegift willen wij eenige zeer curieuse uitdrukkingen, die in dat verhaaltje voorkomen, als navolgenswaardig aanstippen, — bij voorbeeld:

„veenzaam en schier verlaten.”

„om den wille der oekonomie.”

„de Italiaansche muzikanten, dat meestendeels slechts kunstig georganiseerde toonmachines zijn.” „nen den uitdruk van den genie er in te vinden.” „zij waren geheel ziel.” — enz.

Zie, op zulke schoonheden waart gij toch niet voorbereid.

Kom aan, Oud Nederland! kniel nu maar spoedig met „*stilzwijgenden eerbied*” voor den *Spektator* nedor; laat „de indruk spreken” dien dat alles op u gemaakt heeft. — Uwe „*ontroering klimme in top!*” en breng „in persoon” uwe hulde aan het jonge letterkundige Nederland, dat door den *Spektator* met zoo veel waardigheid vertegenwoordigd wordt.

(Wordt vervolgd.) A—Z.

Advertentiën.

De Notaris *KOLFSCHOTEN*,

te Arnhem, zal, op Woensdag den

13den en 27sten October 1847, tel-

kens des middags om 12 uur, in het Logement Hof van Gelderland, bij *RUTGERS*, te *Wageningen*, doen inzetten en finaal verkoopen:

Een smaakvol ingerigt *HEERENHUIS*, *ERF* en *TUIN*, staande te *Wageningen*, in de *Kapelstraat*, *Wijk A. No. 368*, bewoond bij den Wel Edeelen Heer *ROOTH*. — Voormeld perceel blijft inmid-

dels *UIT DE HAND TE KOOP*.
Ter bezigtiging vervoege men zich bij den bewoner, den Heer *ROOTH*, en om nadere informatiën wegens de Verkoopvoorwaarden, ten Kantore van voormelden Notaris.

† † † Door den Notaris *GODEFROY* zal, † † op Donderdag den 7den October 1847, des † † morgens om 10 uur, in de *Kroon*, op de Markt, te *Arnhem*, Erfhuiswijze worden verkocht, de *INBOEDEL* van vijlen den Heer *P. J. SCHOOU*, bestaande hoofdzakelijk in:

Welluidende *PIANO*, *SCHILDERIEN*, *VLOERKLEEDEN*, onderscheidene wortelhouten-, mahonie-, wagenschotten- en andere gladhouten *MEUBELN*, *SCHILDERIEN* in olieverf, *PRENTEN*, ijeren en andere *LEDIKANTEN*, *SPIEGELS*, *BEDDEN*, *MATRASSEN*, *DEKENS*, *LINNEN* en *PELLEN*, gemaakt *GOUD*, *ZILVER* en *JUWELEN*, *MANSKLEEDEREN*, *KLOK*, *MANGEL*, *CUISINIÈRE*, *KOLOM-KAGCHELS*, *KOPER*, *TIN*, enz. — Zultende de Goederen daags te voren, van 10 tot 4 ure, te zien zijn.

† † † Op Dingsdag den 12den October 1847, † † zullen, des voormiddags ten 10 ure, ten † † huize van de Weduwe *JAN FERWAYEN*, aan het *Oordjesheken*, in de *Ooij*, bij *Nijmegen*, als van ouds, publiek uit de hand, verkocht worden:

Ruim tachtig dikke *Vimmen* extra best *RIJSWAARDEN* *KRIBHOUT* en ruim dertig duizend dito *PALEN*, staande in *Randwijks Rijswaard* in de *Ooij*, alwaar bij den Waardbaas *DERK LINSEN* aanwijzig, en meerder berigt te bekomen is bij *G. H. VAN DER WEDDEN*, te *Nijmegen*. — *Brieven franco*.

VERKOOPING.

Op Zaterdag den 9den October 1847, zal men, te *Arnhem*, aan het Nieuwe Feest-Gebouw, publiek, voor contant geld, verkoopen:

De geheele *OMSCHUTTING* van genoemd Gebouw, bestaande in eene groote partij *PLANKEN*, *POSTEN*, *DEUREN*, etc., alsmede verscheidene perceelen differente soorten van *TIMMERHOUT*.

Bij *W. SEIB*, Expeditie en Com-

missionair te *Arnhem*, zijn wederom

nieuwe *PIANO'S* ontvangen, die tot zeer verminderde prijzen verkrijgbaar zijn. Hij noodigt mitsdien de Dames en Kunstminnaren uit, dezelve bij hem te komen bezichtigen, wordende voor dezelve een jaar na den Verkoop ingestaan.

Markt prijzen.

NIJMEGEN, 4 oktober 1847.

Tarwe werd heden bij het begin der markt tot vorige prijzen gekocht, doch kon zich later op die hoogte niet volkomen staande houden, die toen verkoopen wilde, moest 15 à 20 eenten per mud lager loslaten. Men heeft van f 11.50 à f 13.50, naar soort en kwaliteit, besteed. — *Rogge* ging tot vorige prijzen goed af, van f 7.50 à f 8.25; de geest der markt was, echter, slap en laat voor de volgende markt dag lagere prijzen verwachten. — *Gerst* blijft met weinig aanvoer en daardoor goed afgaande: *Zomer- en Winter- tot gelijke prijzen: f 5.60 à f 6.20.* — *Boekweit* slap: f 7.25 à f 8. — *Haver* ging goed af; f 2.75 à f 4. — *Erwten* begeerd: *Groene* f 12 à 13, *Grauwe* f 11.25 à f 12, *Witte* f 10 à f 11.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 4 Oct. 1 El 5 Palm 5 Duim; gew. 0 D. gev. 5 D.

Te Arnhem, bij *C. A. THIEME*, Boekdrukker.